

מ"ת 56075/07 - מדינת ישראל נגד עומר ביטון, לIRON סמאזה

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופטת אילנית אימבר

מ"ת 15-07-56075 מדינת ישראל נ'
ביטון(עוצר) וOTH
08 ספטמבר 2015

בעניין:

המבקשת

מדינת ישראל

נגד

המשיב

1. עומר ביטון (עוצר)

2. לIRON סמאזה (עוצר)

nocchim:

מטעם המבקשת: עו"ד תומר בן חמו

מטעם המשיב 2: הובא, וمدرיך מהפנימיה ע"י עו"ד דניאל ויס

שירות המבחן: נתע פרנקל

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה משיב 2

בפני בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים בהתאם לסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה- מעצרם), תשנ"ו- 1996 (להלן; "חוק המעצרם"). בד בבד הוגש כנגד המשיב ואחר כתוב אישום המיחס לו את העבירות הבאות: פריצה לבניין שאין דירה וביצוע גנבה בעירה לפי סעיף 407 ב, תשל"ז- 1977 (להלן; "חוק העונשין"), גנבת רכב בצוותא עיראה לפי סעיף 413 ב (א) לחוק העונשין, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו עיראה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, היזק לרכוש בمزיד עיראה לפי סעיף 452 לחוק העונשין, קשירת קשר לביצוע פשע עיראה לפי סעיף 499 (א)(1) לחוק בעונשין וגנבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

המשיב באמצעות ב"כ לא חלקו על קיומן של ראיות לכואורה וועלית מעצר. המשיב הופנה לקבללת תסקير שירות המבחן.

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין

הדיון שנערך בפני, נערך לאחר עיון בשני תסקרים שירות המבחן.

על פי הנטען בבקשתו, בידי המבחן ראיות לכואורה להוכחת אשמתו הלאורית של המשיב. בתמצית ראיות אלו כוללות: הודעת המתלוֹן, דוחות השוטרים, הודעתו של الآخر, משה כהן, דוחות מז"פ דוחות שוטרי המעצר.

עוד נטען בבקשתו כי העבירות המיוחסת למשיב ונסיבות המקירה מקומות עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים, שכן קיים חשש ששחרורם יביא לשיבוש מהלכי משפט והימלטות מאימת הדיון. וכן עילת מסוכנות בשם לב להלכת פרנקל לפיה יש לאבחן בין עבירות רכוש בודדה לבין נתונים נוספים כגון תכנון מוקדם, היקף העבירה וחברה לאדם נוסף.

מוסיפה וטוענת המבחן כי מסוכנותו של המשיב מתקבלת משנה תוקף נכון עברו הפלילי בעבירות דומות, נשיאת מאסר בפועל וקיומם של שני מאסרים מותנים בני 7 ו- 12 חודשים מאסר.

בדיוון שנערך בפני חזירה המבקשת על טענותיה ואילו ב"כ המשיב ביקש לעוזרו עד ליום ההליכים על ידי איזוק אלקטרוני בלונטי ערבים בבית אמו ביוקנוּם. הערכיהם כולם התייצבו באולם בית המשפט ונחקקו.

דיון והכרעה:

ראיות לכואורה:

בשלב זה של דיון בבקשתו למעצר עד תום ההליכים המשפטיים, על בית המשפט לבחון האם קיימת תשתיית ראייתית לכואורת, אשר אם תוכח במהלך המשפט, יהיה בה כדי להביא להרשעת הנאשם באשר למינויו לו בכתב האישום. (ראה: בש"פ 8087/95 זדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ (2) 133).

עוד נאמר על דרך בוחינת בית המשפט אם קיימות בידי התביעה ראיות לכואורה, בב"ש 322/80 מדינת ישראל נ' אוחנה, פ"ד לה (1) 359, 363 : "לא ניתן לעבד אמות מידת מדויקות, אשר יכולות לשמש את בית המשפט כאשר הוא משווה את הטענות השונות זו עם זו. פשוט וברור הוא, כי ראשית יבודק אם יש ראיות לכואורה המבוססות את טענות התביעה, ולאחר מכן יבחן כאמור, באיזה מידת יש בעדויות הסותרות כדי לשלול את סבירותה של גרסת התביעה או לכרכס בה. בשלב זה יש לחת את הדעת, כאמור לעיל, לאופיין של הראיות הסותרות, הינו, למשל, זיקתו של העד אל החשוד, האפשריות של טעויות אנוש מכל צד, מול תיאור הנראה על פניו ודאי יותר וכיוצא באלה שיקולים שהם תוצאה של ארגון חומר שנאסף עד לשלב האמור ואשר הם תולדה של טבעת העין השיפוטית וניסיון החיים הכללי".

לאחר שיעינתי בחומר החקירה ולאור עמדת הצדדים אני סבורה כי קיימת תשתיית ראייתית מספקת וכי במידה וינתן מלאה האמון בראיות הנ"ל יש בכוחן להביא להרשעתו של המשיב.

במה שודעתו סיפר כי המשיב קילל אותו במהלך כל הנסעה לביה"ח וגם בבה"ח "הוא ניסה לתקוף את הוצאות הרפואיות והוא ניסה להרים עליינו ידים.."

עלית מעצר:

בבואי לשקל האם מתקיימות עלית המעצר עלי לבחון ולמדוד את עצמת הראיות, נסיבותו של המשיב, סוג העברות אופן ביצוען וכן עברו הפלילי של המשיב.

על אף שב"כ של המשיב לא חלק על קיומה של עלית מעצר כדין, לעומת זאת נדרש אדגיש כי

העברות המיחסות למשיב הין עבירות רכוש חמורות לצד קשרת קשר והפרעה לשוטר. לאור האמור ובשים לב לנסיבותו של המשיב ובערו הפלילי בעברות דומות, נשיאת מסר בפועל, קיומם של שני מאסרים מותנים ארוכי טווח, אני סבורה כי מתקיימת עלית המעצר לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים וכי קיים חשש סביר למסוכנותו של המשיב וחשש מובנה להימלטות מהליכי שפיטה כמפורט בבקשתה.

חלופת מעצר:

סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים מורה כי על בית המשפט לבחון האם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור שפגיעתם בחירותו של המשיב פחותה.

כאמור, הצדדים עתרו במשותף למשיב עד לסתור ההליכים כאשר ב"כ המשיב עתר להעדרת מעצר באמצעות אזיק אלקטרוני ואילו ב"כ המבקשת עתר למעצר מאחוריו סורג ובריח.

تفسיר שירות המבחן מפרט את מהלך חייו של המשיב ומגיע לכל מסקנה כי ניתן לעצמו בפיקוח אלקטרוני עד לסתור ההליכים בבית אמו ביוקנוום בפיקוח אנושי.

טיב החלופה לעולם ייגזר מידת האמון שיש ליתן במשיב ובשמורנים. במקרה דנן בית מגורי האם ביוקנוום הוא למעשה מרכז חייו העברייניים של המשיב. שם החל לעבור עבירות, שם מצויים חברים עםם הוא מקיים קשרים. העדרת פיקוח אלקטרוני במרכז חייו בו נגעתו על ידי המשיב עבירות רבות מהלך חייו הקצרים - אין בה ליתן מענה הולם למידת המסוכנות הנשקפת מהמשיב.

הערבים לא הצליחו במשך שנים רבות להציג בפני המשיב גבול של ממש, הוא אינו סר למורותם, שב ומבצע עבירות.

ניתן לאין את המ██וכנות הנשקפת מהמשיב אך לא בתנאים שהוצגו בפני. לטעמי על חלופת המ叙述 להיות שלא בביתו (לא בזוקנעם) - מוקד ולב פעילותו העברית.

אין בכוחו של איזוק אלקטרוני להטות את הCPF לשחררו במסגרת החלופה הנ"ל בשל העובדה כאמור במרכז חיו אשר הביאוהו לביצוע העבירות.

במידה ותו צג בפני בית המשפט חלופה המרוחקת מהעיר יוקנעם בלווית הערבים שנחקרו בפני ומهم התרשםתי לחובב, בצדידות לאיזוק אלקטרוני - החלופה תבחן לגופו של עניין.

עת תוגש בקשה כאמור "קבוע דין המשך".

במה שראה להחלטתי וב הסכמת הצדדים - המשיב יעצר עד לתום ההליכים המתנהלים נגדו.

ניתנה והודעה היום כ"ד אלול תשע"ה, 08/09/2015 במעמד הנוכחים.

אילנית אימבר, שופטת